

“поховані” зняті з виробництва продукти. На сьогоднішній день кладовище складається з 149 мертвих продуктів – 129 сервісів, 11 додатків і 12 апаратних продуктів. Всі вони були створені за 21 рік існування компанії.

Сучасне суспільство стикається зі складною формою цифрових поховань, які відбуваються у інформаційному просторі. Наприклад, кількість мертвих користувачів «Фейсбук» сягає приблизно 30млн.осіб.

Отже, актуалізації послуг з поховання має обов’язково відбутися. Цифрові технології можуть повністю змінити сприйняття смерті і існуючі способи поховання. Збережені на серверах данні допоможуть увіковічити спогади, історії та ідеї, з якими зможуть взаємодіяти наступні покоління. Поява спеціалізованих сервісів з розвитку цифрових кладовищ є необхідною.

Список використаних джерел:

1. Бурак О. М. Альтернативні методи поховання і надання ритуальних послуг // Економічні проблеми та перспективи розвитку житлово-комунального господарства на сучасному етапі : матеріали V міжн.наук.-практ. конф., Харків, 24-26 травня 2017. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2017. – С.121–122.
2. Проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення сфери поховання» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63814
3. Стан галузі поховання в Україні за 2018 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://http://www.minregion.gov.ua/napryamki-diyalnosti/zkhk/terretory/stan-galuzi-pohovannya-v-ukrayini-za-2018-rik/>

ГЛОБАЛЬНІ МІСТА ЯК АКТОРИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Ю. В. ФЕДОТОВА, канд. екон. наук, доц.

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

*61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
f.lektorin@gmail.com*

Протягом всієї історії міста відігравали важливу роль у розвитку суспільства. Майбутнє міст взаємопов’язано з майбутнім всього людства і залежить від рішень, які приймаються міжнародними організаціями, урядами різних країн та місцевими органами влади. У свою чергу, міста, особливо глобальні, мегаполіси, міські агломерації у ХХІ столітті все активніше впливають на світову політику і міжнародні відносини.

Глобальні міста є акторами світової політики. Під категорією «актор» слід розуміти діючу особу, що має намір впливати на ту чи іншу ситуацію для досягнення власної мети. Отже, актором сьогодні можна вважати будь-якого індивіда за умови, що він, маючи певний ресурс, здатний впливати на світову політику та міжнародні відносини [1, с.39].

Акторів сучасних міжнародних відносин поділяють на два типи:

традиційні та нетрадиційні. До першого типу належать держави і їхні союзи, а до другого – перш за все транснаціональні корпорації (ТНК), міжнародні неурядові організації (МНО), засоби масової інформації та інше.

Глобальні міста і регіони – це перш за все певний простір, який сам по собі не має певної цінності з точки зору акторності. Великі міста або регіони можуть мати взаємозв'язки будь з яким суб'єктом, а саме: культурні, політичні, бізнес-зв'язки, проте вони будуть існувати стільки, скільки їм дозволить держава, у юрисдикції якої вони знаходяться. Автономність будь-якого великого міста або окремо взятого регіону буде сприйматися центральною владою як порушення суверенітету держави. Саме тому міжнародні взаємозв'язки часто не вважають значними, або розглядають як продовження зовнішньої політики держави, інструмент її реалізації. Проте, як відомо, будь-яке місто може виступати в якості повноцінного актора світової політики.

Проаналізуємо глобальні міста з точки зору критеріїв акторності [2, с. 180].

Перший аспект акторності міста його самоідентифікація як зсередини, так і за межами держави, що обумовлена декількома ключовими моментами. По-перше, це наявність власних інформаційних мереж та, відповідно, можливість виступати в якості центру створення, зберігання та передачі інформації на світовій арені. По-друге, наявність власної ідентичності, відмінної від державної. По-третє, образ міста, його репутація та впізнаваний у всьому світі імідж.

Другий критерій акторності – це наявність власних інтересів та можливість їх реалізувати. Будь-яке місто, як політико-соціальна одиниця, має власні інтереси. Серед основоположних інтересів максимальна незалежність та автономізація міських процесів, під час реалізації яких місто стикається з іманентним наміром держави зберегти власний суверенітет. У цій ситуації місто, навіть дуже велике та впливове, будучи субнаціональною одиницею, не діє явно всупереч волі держави.

Третій критерій акторності – здійснення впливу на світову політику. Вплив міста на світову політику досить значний. По-перше, слід відзначити систему взаємозв'язків, що утворюється внаслідок партнерських взаємовідносин між містами і, як наслідок, утворення мережі транснаціональних взаємодій.

Отже, міста сьогодні стають невід'ємною частиною міжнародних відносин і світової політики, оскільки в умовах глобалізації держави не здатні контролювати всі світові процеси.

Список використаних джерел:

1. Холдоров О. Н. Место и роль нетрадиционных акторов в мировой политике / О. Н. Холдоров // Вестник Поволжского института управления, 2017 – №1. – Т. 17. – С. 38–44.
2. Савкин Д. А. К вопросу об «акторности» глобальных городов в мировой политике / Д. А. Савкин // Вестник СПбГУ, 2009. – Сер. 6. вып. 4. – С. 176–184.